

FAKULTA PEDAGOGICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra výtvarné kultury
Chodské nám. 1, 301 00 Plzeň
Tel.: 377 636 470, 377 636 471
e-mail: janaramb@kvk.zcu.cz

Protokol o hodnocení diplomové práce

Název práce: „Skladba“

Práci předložila studentka: Pavlína Malinová

Studijní obor: Učitelství

Posudek vedoucího práce

Práci hodnotil: Vojtěch Aubrecht

1. Cíl práce

Cíl práce byl naplněn bezesbytku.

2. Obsahové zpracování

Musím přiznat, že při formulování tématu „Kompozice“ jsem měl na mysli vzhledněji skladby, než si vybrala Pavlína Malinová. Doufal jsem v Leoše Janáčka, Oliviera Messiaena nebo alespoň v Milese Davise. Pavlína mě však naprosto přesvědčila, že její, o mnoho populárnější výběr, může být vzhledem k zadání stejně dobrý a z pohledu pedagogického využití snad i výhodnější.

Přístup studentky k samotné realizaci diplomové práce nejlépe charakterizují výrazy píle, důslednost a radostnost. Zatímco první dva našťestí nejsou jevy ojedinělými, radost z práce už tak častá není. Nemluvím zde však o radosti z práce vykonané, tedy radosti nad výsledkem, ale radosti ze samotného procesu tvoření. V případě Pavlíny to byl veskrze pozitivní prvek, který prostoupil a kladně ovlivnil celou její DP. Díky důslednosti a pili pak celý projekt nepostrádá ani hloubku. Příkladů, kde se vzájemně ovlivňuje či doplňuje hudba s výtvarným uměním, respektive fotografií, našla Pavlína nečekanou hojnost. Některé působí poněkud násilně (například tam, kde se po boku Josefa Sudka ocitá Marie Šechtlová), jiné jsou však až překvapivě neotřelé a svěží (například 9.1, Zpěvák či fotograf).

Dále viz bod 5.

3. Charakteristika a hodnocení formy technické i řemeslné složky práce

Praktická část, tedy soubor fotografií, je rozhodně tou zásadní složkou diplomové práce Pavlíny Malinové.

I když autorka, jak sama uvádí, není nikterak zkušenou fotografkou, všechny své handicapy dokáže kompenzovat zvědavostí, pílí, důsledností a schopností improvizace.

Ani v jednom ze svých cyklů si ne zvolila lehkou cestu, spíše naopak.

Tam, kde se v jedné sérii musí naučit pracovat s velice komplikovanými světelnými podmínkami (v sérii na téma *Atmosféra kompozice* kombinuje různé teploty chromatičnosti, a způsoby svícení všeobecně; vyladit snímky do harmonického celku, při použití tak různorodých světelných zdrojů, vyžaduje vysokou řemeslnou zdatnost), v druhé sérii je nucena neúnavně experimentovat a hledat nové a nové technické postupy (v sérii na téma *Rytmus kompozice*, autorka nekompromisně zavrhuje jednu techniku po druhé, dokud nenalezne tu optimální pro původní záměr; řešením je nakonec kombinace snímání s výraznou postprodukcí). Ve třetí sérii pak trénuje hbitost a ostrážitost oka, které je nutné v praxi reportážní fotografie.

Málokterý profesionální fotograf dokonale ovládá takto odlišné disciplíny. Pavlína Malinová je přitom nezvládla dostatečně, ale přesvědčivě!

Zásadní přitom je, že při úmorném boji s technikou ani na okamžik neztratila ze zřetele svůj původní záměr. Obsah fotografií je promyšlený do nejmenších detailů a jasně artikuluje autorčinu myšlenku.

Celek působí nadmíru harmonicky a nese jasný autorský rukopis.

4. Formální náležitosti

Zdálo by se, že vzhledem k autorčině studijnímu oboru, bude teoretická část diplomové práce snadnou formalitou. Přesto se právě zde, ve srovnání s fotografickou tvorbou, dočkáme desiluse.

Zatímco obsahově text podněcuje, formálně spíše ubíjí. Vlastní jazyk neobratně trčí z kultivovaného slohu citátů, které jsou však často nanášeny zmatečně a chaoticky tak, že hrozí ztráta jakéhokoliv významu, natožpak toho původního. Může se tak stát, že dříve vznosné myšlenky se zřítí do propasti banalit a totálních nesmyslů.

Evidentní je píle, se kterou všechen textový materiál sesbírала, chybí však nadhled, který by jej umožnil správně seřadit a uhníst do kompaktního a logického celku.

Je to škoda, protože množství zajímavých dat je obdivuhodné a potenciál vlastních úvah velice nadějný.

Záchytné body našťastí v dostatečné míře nabízí celkem přehledné členění kapitol a sice nudná, ale účelná grafická úprava.

5. Stručný komentář hodnotitele

Jak často vedlo k velkým uměleckým výkonům životní drama!

Jak často byli velcí umělci lidé rozjitření a rozpolcení!

Nechťjme to samé po Pavlíně Malinové, ale povšimněme si zajímavého konfliktu, který v sobě nese její diplomová práce.

Ve své teoretické práci, i přes zmíněné nedostatky, Pavlína především přesvědčuje svojí pedagogickou kompetentností. Neúnavně předkládá nové a nové způsoby nahlížení na ústřední téma, které košatí do maximálního objemu v rámci logiky věci. Vše ilustruje jasnými a originálními příklady a s lehkou samozřejmostí osvětluje fenomén, jehož samotnou existenci by málokdo očekával: propojení hudby s fotografií.

Dokonce i svoji virtuózní (řečeno hudební terminologií) fotografickou tvorbu hodlá podřídit vzdělávacím účelům, coby názornou „školní pomůcku“.

A zde náhle, a jsa sám fotografem říkám i našťestí, selhává.

Pomůcka, kterou vytvořila, není ona optimální paleta, nabízející extrémní možnosti vyjádření. Neukazuje téma jednou malebné a jednou syrové. Jednou hezké a jednou ošklivé. Jednou konkrétní a jednou abstraktní.... Ukazuje jej vždy především po svém, svým jedinečným individuálním způsobem. Ke slovu se hlásí umělec, Pavlína Malinová.

Umělec, který zdánlivé nedostatky přeměňuje v přednosti, který svoji identitu nezapře, i kdyby se sebevíce snažil.

Cílem tvorby Pavlíny Malinové je zprostředkovávat harmonii a krásu. Tu nám zde nabízí a je na divákovi, zda jí s náležitým povděkem přijme.

Práci předložila studentka: Pavlína Malinová

6. Otázky a připomínky na autora práce k bližšímu vysvětlení při obhajobě

7. Navrhovaná známka

Velmi dobře

Datum: 20. VIII. 2012

Podpis:

2. Obsahové zpracování

Musím přiznat, že při formulování tématu „Kompozice“ jsem měl na mysli vzhledněji skladby, než si vybrala Pavlína Malinová. Doufal jsem v Leoše Janáčka, Oliviera Messiaena nebo alespoň v Milesi Davise. Pavlína mě však naprosto přesvědčila, že její, o mnoho populárnější výběr, může být vzhledem k zadání stejně dobrý a z pohledu pedagogického využití snad i výhodnější.

Přístup studentky k samotné realizaci diplomové práce nejlépe charakterizují výrazy píle, důslednost a radostnost. Zatímco první dva našťestí nejsou jevy ojedinělými, radost z práce už tak častá není. Nemluvím zde však o radosti z práce vykonané, tedy radosti nad výsledkem, ale radosti ze samotného procesu tvoření. V případě Pavlíny to byl veskrze pozitivní prvek, který prostoupil a kladně ovlivnil celou její DP. Díky důslednosti a pili pak celý projekt nepostrádá ani hloubku. Příkladů, kde se vzájemně ovlivňuje či doplňuje hudba s výtvarným uměním, respektive fotografií, našla Pavlína nečekanou hojnost. Některé působí poněkud násilně (například tam, kde se po boku Josefa Sudka ocitá Marie Šechtlová), jiné jsou však až překvapivě neotřelé a svěží (například 9.1. Zpěvák či fotograf).

Dále viz bod 5.